

č. 37 Prkotiny

Prkotiny

roč. 7

č. 37

šk. rok 2010-2011

vychází 31. ledna 2011

vydává (c) KS Prkotiny, spol. s k. o.

Potůček

Narodil se vysoko v horách a skákal z vodorovného jako laň. Ladně se vyhýbal kamenům, bublal, zurčel a křičel jako malé dítě, kterému někdo sebral dudlík. Pak časem stárnul a tišil se, nakonec si už jen šeptal to, co slyšel někde na břehu. Jeho cesta skončila a on se vlil do velké modré prázdnoty.
/Štěpán Černín, VIII/

Hádanky (VIII. třída)

Svítl a zároveň hřeje. Když ho někdo neuhlídá, velkou škodu nadělá.

Je rád, když se do něho hodně bije. I když je rád, křičí při tom.

Díváš se jí do očí, ale pohled ti neoplatí, a přitom své oči neklopí.

Železné zvíře - porost hryže - na velké hoře.

Co by se stalo, kdyby zmizely magnetické póly Země

Všechny kompasy a buzoly by ukazovaly na nejbližší magnet. Už by nebyl sever, jih, východ, západ, ale bývalý sever, bývalý jih, východ a západ. Tučňáci by nežili na jižním pólu, ale na pólu a sob by nežil na severním pólu, ale na pólu. Nebyla by Severní a Jižní Amerika, ale jen Amerika nebo Horní a Dolní Amerika. Už by nebyla severní ani jižní polokoule, jen východní a západní polokoule. Lidé by už nejezdili na severní pól a na jižní pól, jen na pól. Neválčila by Severní Korea proti Jižní, jen Korea proti Koreji.
/Matěj Cukr, VI/

Pravěký kulinařský rozhovor

Pravěký člověk Šiška říká své ženě: „Mamut, ty udělat. Já ulovit, ty udělat.“
Žena se zeptá: „Příloha?“
A Šiška řekne: „Mamut na kapradí.“
Žena odpoví: „My nemít kapradí.“
Šiška při odchodu zvolá: „Tak naše děti, když ne kapradí!“
Žena přikývne.
/Jana Kvapilová, VII/

Návrh nových národních tradic a svátků

Každý si koupí jednoho holuba a na povel jej vypustí na náměstí. Když se vrátí s větvičkou v zobáčku, přinese majiteli štěstí. /Ondřej Kvapil, VII/
Národní den těžby /Kryštof Dokoupil, VII/
Den lamích pivanců /Josef Večeřa, VII/
Den pojídání gumových medvídků /Ludmila Binderová, VII/

1

1. Kniha Mein Kampf

/Výtvarné odpovědi v písemné práci z dějepisu žáka Jakuba Zatloukala, IX/

Jak bych si v pravěku vyrobila pazourkový nůž

Šla bych do lesa a tam bych si našla klacek, takový, aby se mi vešel do ruky. Potom bych šla k nejbližšímu potoku a tam si našla kámen, který by byl ostrý. Potom bych šla hledat stromy, kde je hodně pryskyřice. Nasbírala bych ji a ostrým kamenem bych vydlabala malou díрку do klacku. Do té dírky bych dala pryskyřici a tupější stranu kamene. Pak bych pryskyřici nechala zaschnout. Potom bych to omotala pevnými kořínky.

P. S. Co je pazourek, nevím, ale určitě bych ho použila taky.

/Barbora Kvapilová, VI/

Vyhlížení /Jonatan Kučera, VIII/

Pravidla: Hra spočívá v tom, že určitá část třídy, nejlépe čtyři lidé, jdou po zvonění na schody a vyhlížejí učitele. Každý z těch čtyř má však jinou funkci.

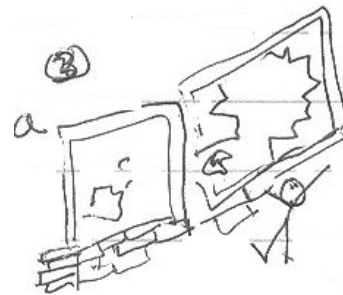
Funkce: Jeden člověk (HLÍDAČ) stojí na chodbě a hlídá, jestli někdo nejde po chodbě. Další člověk (HLAVNÍ VYHLÍŽEČ) je na schodech a dívá se škvírou v zábradlí, jestli někdo nejde od sborovny. Další (JISTIČ) se zase dívá na to, jestli někdo nejde z druhé strany (od záchodů). A poslední (RISK ZISK) jde až dolů na 1. stupeň. Tato funkce je ale obsazována jen výjimečně, protože je riskantní. Když někdo z těch lidí uvidí učitele, okamžitě dá povel, ať se všichni stáhnou do třídy.

Vyznání mobilnímu telefonu

Ó svatý mobile
proč zvoníš v hodině
svou krásnou bohatou melodií?

Klaním se tobě
a vyznávám ti oddaně
že jsi náš vládce a bůh.

/Viktor Kaloda, VII/

2. Křišťálová noc

/Výtvarné odpovědi v písemné práci z dějepisu žáka Jakuba Zatloukala, IX/

Zabavené kružítko

Nedával jsem pozor,
přišel na mě dozor,

kružítko mi vzal.
To jsem tomu dal!

Podmínka je jasná,
ale není krásná:

Kružítko zas prý mi
vrátí se dva za rýmy.

Teď tu pilně sedím,
a básničky si hledím.

/Lukáš Kaleta, VI/

Sežvýkaná princezna (pohádková černá kronika)

Včera kolem třetí hodiny drak sežral princeznu. Pachatel po dopadení řekl, že byla lahodná. Celé království jí vyprošuje věčný klidný spánek.
/Štěpán Polák, IX/

O Otesánkovi aneb Pohádky naruby /Ludmila Binderová, VII/

Žil byl jednou jeden dřevorubec a ten měl ženu. Oba byli dlouho smutní, protože nemohli mít děti. Až jednou se jim narodilo miminko. Co miminko, obrmiminko! Rodiče byli velice šťastní a zodpovědně se o něj starali. Dítě však vůbec nechtělo jíst. Možná to byl následek toho, že ho rodiče učili jíst málo a někdy až moc zdravě, a proto, že byli chudí, stejně toho jídla nebylo moc. Někdy i nedostatek. A tak dítě hubnulo a hubnulo a hubnulo. Rodiče nevěděli, čím to je, a když zesláblé onemocnělo, nemohli mu pomoci. A tak Otesánek zemřel na první zaznamenanou pohádkovou anorexii.

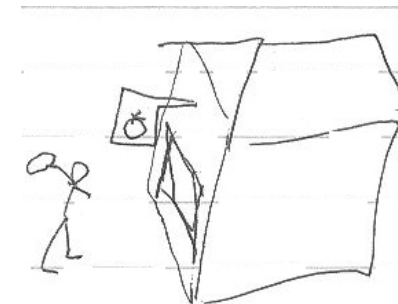
Nová znamení

Znamení žízaly: Z každého problému se vždycky vykroutí. Je ohebný, chytrý, někdy až všivácký. Je hubený až šlachovitý. Je mírně afektovaný a nemá moc stálé místo. Myslí spíše na sebe a koná bez ohledu na ostatní.

/Tamara Čedroňová, VIII/

Znamení houby: Vše vypije, rád je ve vodě. Je to mistr v pití piva na rychlost (má silné hrdlo a ruce kvůli své práci). Je rád ve společnosti v dobré náladě.

/Martin Dostál, VIII/

3. Arizace židovského majetku

/Výtvarné odpovědi v písemné práci z dějepisu žáka Jakuba Zatloukala, IX/

Helmut Švarc

(Jak nemá vypadat výstupní hodnocení žáka)

Helmut Švarc je výtvarně šikovný, ale matematicky velice nešikovný. Trochu umí česky, anglicky a německy. Získal tři ocenění za výtvarné soutěže a je předsedou 9. třídy. Celkově je to prostě Helmut.

S pozdravem třídní učitel Jan Cenker, IX

Vánoční pohádková úvaha

Já osobně mám pohádky velice ráda. Moje maminka ve mně vztah k pohádkám budovala již od raného dětství, a tak není divu, že pohádky dosud patří mezi mé oblíbené literární žánry. Pohádky jsou pro mě útěchou, pohlazením a vzpomínkou na večery, které jsem trávila v mamčině náručí a poslouchala její předčítání. Ostatně, není tomu tak dávno, co jsem chodila každý večer poslouchat pohádky, které četla maminka mým sourozencům. Pohádky mi daly nadhled, poznala jsem díky nim část mnoha národních kultur, literární období a také jsem se naučila, že všechno v životě něco stojí a že kdo chce všechno, většinou nemá nic...
/Miroslava Holčáková, IX/

Traja mušketaři

/Tomáš Švec, IX/

Tato kniha popisuje příběh mladého Gaskoňce a později i jeho tři přátel. Mladý d'Artagnan se zamiluje (poprvé), ale jeho milenku unesou kardinálové lidé a on se jí vydá hledat. Při hledání se „pomuchluje“ s několika dalšími „ženskejma“, mezi nimi je i jistá milady, která nakonec otráví jeho první milenku. K jejímu neštěstí ji chytí (d'Artagnan, jeho sluha a jeho další tři přátelé a tři sluhové) a „ušmiknou“ jí „palici“. Tentokrát ji ani její krása nezachránila. Kat s jejím tělem „bacil“ do hluboké vody, kde jí byla ona vzpomínaná krása lidově řečeno, víte na co ... A to je konec.

Pozn.: Autor četl mušketýry ve slovenštině. Slova v uvozovkách jsou pravděpodobně slovenská...

Vysavač (návod pro Američany)

Prosím, nevysávejte své příbuzné (nevejdu se do stroje) a domácí mazlíčky, jako jsou např. rybičky, psi, kočky, hlodavci.

Nepokoušejte se ani vysát své děti (tak se jich nezbavíte), lupiče, politiky a státní zaměstnance.

Nestrkejte do vysavače hlavu.

Nevysávejte přebytečnou vodu ve vaně a nevozte na něm malé děti.

Nehleďte jim domácí zvířátka.

Nevysávejte manželovi, příbuzným a živým bytostem blechy.

Nepoužívejte vysavač jako fén, nevysávejte si z vlasů vodu vysavačem.

Nepoužívejte vysavač k zametání sněhu.

Nevysávejte vysavačem listí na zahradě a jiných pozemcích.

Nepoužívejte vysavač k sušení mokrého prádla

Vysávejte pouze tehdy, když je vysavač zapojený.

Nezapínejte vysavač, když se díváte do trubice.

Když vás vaše dítě zlobí, nesazte se ho do vysavače narvat.

Nepoužívejte vysavač jako zbraň.

Vysavač neslouží jako bedna na hračky.

/František Buka, Šimon Gabriel,
Zdeňka Giacintová, Jana Kvapilová,
Vojtěch Langer, Josef Večeřa, všichni VII/

4. Noc dlouhých
noží

/A znovu výtvarné
odpovědi žáka Jakuba
Zatloukala, IX/

Dějepis a matematika

Já si myslím, že dějepis je lepší než matematika. Osobně mě více baví dějepis než matematika. V dějepisu se naučíme zajímavé věci, ohledně historie, ale v matematice se zase naučíme počítat různé příklady, ať už lehčí, či složitější. Oba předměty však učí sympaticní učitelé, takže mám rád ty předměty stejně. Matematika je o něco složitější a musí se u ní zapojit trochu víc hlava, ale zároveň se nám bude velmi dobře hodit, protože ji budeme potřebovat celý život. Kdybych měl říct, který předmět je důležitější, tak bych neznal odpověď, protože oba předměty jsou stejně cenné a důležité. /Pavel Oslík, VIII/

Děšť (prvotní pokus o líčení)

/Martin Dostál, VIII/

Díval jsem se z okna, za nímž začínalo mrholit. Vtom jsem si všiml mravenců, kteří na parapetu pobíhali s ukořistěným jídlem a snažili se dostat z nebezpečí, které pro ně představoval déšť. Když jen mrholilo, stačil jim k bezpečí parapet, ale když děšť nabýval na intenzitě a začal kolem mravenců svištět, propukla panika a mravenci utíkali do všech směrů, protože z deště se probudila úplná bouře. Mravenci ale měli to štěstí, že se většinou stihli schovat pod parapet a během chvíle již děšť jen pokapával (Ejhle, neologismus!), až ustal úplně a mravenci mohli domů.

Mýtus /Tamara Čedroňová, VIII/

Když bůh Kuthar stvořil Zemi a lidi, řekl si, že tomu něco chybí. Chvilí se zamyslel, a pak ho napadlo, že by mohl stvořit Lásku a Nenávist. Vžil mezi lidi tyto dvě vlastnosti, a od té chvíle byl svět pestřejší. Lidé se najednou měli rádi, uzavírali spolu sňatky, a to vše díky Láске. Mezi lidmi byla ale i Nenávist, která ve světě způsobila rozhořčení a zlo. Po hádce ale vždy zasáhla Láska, lidé se pak usmířili a tím vytvořili ještě větší pouto lásky. Bůh Kutnar zjistil, že obě tyto vlastnosti jsou potřebné, a tak je světu nechal.

Pohádka v bodech

1. Ošklivá princezna
 2. Nikdo si ji nechce vzít
 3. Chce ji drak
 4. Uviděl ji
 5. Už ji nechce
 6. Plastika
 7. Hezká princezna
 8. Všichni si ji chtějí vzít
 9. Vybere si ošklivého prince
 10. Svatba
 11. Ošklivé děti
 12. Plastika, plastika, plastika a ještě jednou plastika
 13. Krásné děti
 14. Princezna, krásné děti a ošklivý princ
 15. Plastika
 16. Plastika se nepovedla
 17. Princezna, krásné děti a princ Michael V. Jackson
- /Zdeňka Giacintová, VII/

Průběh hodiny v deváté třídě I /reportáž/

Filip drží ohromnou silou propisku. Adam si strká kružítko do oka. Zdena si zpívá nesrozumitelnou písničku. Helmut zkoumá zlomeninu tužky. Jenček s Kristiánem se potichouku baví o nemravnostech. Marianka se hloubavě dívá kolem. Eva se uklidňuje tím, že si masíruje obočí. Zdena se směje svým d'ábelským smíchem. (pokračování)

Průběh hodiny v deváté třídě II /reportáž/

Filip si z pouzdra vyrobil tahací autíčko. Štěpán se neustále otáčí a kochá se pohledem na své spolužačky a také spolužáky. Při tom si hladí vousy na bradě. Adam se zase směje. Jan si v těžkých chvílích utahuje šátek kolem krku. Kristián s Jenčkem rezignovali na pozici nejlepších žáků. (pokračování)

5. Gestapo, Čeka (NKVD, KGB)
/Výtvarné odpovědi v písemné práci
z dějepisu žáka Jakuba Zatloukala, IX/

Hodina v deváté třídě (fantazijní reportáž)

Vyučovací hodina začíná zvoněním. V tu dobu je již ve třídě přítomen vyučující a s úsměvem přeje žákům dobrý den. Vzápětí začne přednášet současn uřivo. Vysvětlí ho na několika příkladech, potom dá prostor pro dotazy, připomínky a zadá žákům zábavnou samostatnou práci.

Všichni pracují na 100 % a snaží se vyprodukovat to nejlepší, co v nich vězí. Vyučující mezitím popíjí čaj a píše na tabuli další vtipné příklady. Nastává čas čtení prací žáků. Díky zábavnému zadání jsou všechny práce až k popukání vtipné.

Mezitím zazvoní na přestávku, ale na rozdíl od mého očekávání se nikdo ani nehne. Dále si čtou své práce. Asi v polovině přestávky všichni žáci povstanou, usmějí se na vyučujícího, ten se usměje na ně a všichni se rozloučí. /reportér Jakub Zeman, IX/

Rady začínajícímu učiteli

Když přijдете do třídy a je tam ruch, jednoduše jděte k tabuli a škrábejte na ní tak dlouho, dokud se třída neutíší. /Josef Večeřa, VIII/

Jak na ruch ve třídě? Zapískat, pustit něco v rádiu nebo v TV, rozdat neočekávané písemné práce, poslat rušičku za dveře, vytvořit zasedací pořádek tak, aby vedle sebe neseseděli lidé, kteří mají na svědomí ruch ve třídě. /Zdeňka Giacintová, VII/

Nejdůležitější je mít respekt. Když ho ale nemáte, přijďte do třídy a naznačte, že v ní jste. Jestli neposlechnou, jednoduše zavěťte nebo nachystejte papíry na písemnou práci. Pokud nejste třídní učitel, musíte mu to říci. /Tereza Dosoudilová, VII/

Pokud žáci vyrušují a zlobí, učitel by se neměl namáhat křičením (stejně to nepomůže). Měl by potichu zadat DÚ, na druhý den by nikdo úkol neměl a všichni by dostali pětku. /Kateřina Nováková, VII/

Hodina v deváté třídě (reportáž z 9. třídy)

Sedám si do nevábně vyhlížející lavice k mile vyhlížejícímu žákovi. Na první pohled třída vypadá otřesně, je to téměř holobyt. Kromě kříže na zdi, ústředního tope-ní, tabule a několika nástěnek tu není nic. Předem mnou sedí žák, který stále škrábe nehty o lavici. Učitel však stále učí a pokouší se nevšímat si toho nepříjemného zvuku... /Zdeněk Schmidl, IX/

Průběh hodiny v deváté třídě III /reportáž/

Filip zase vynalezl nějakou hračku. Adam mu gratuluje. Eva si neustále stěžuje, že si chce od ní půjčit propisku. Jan si tajně strčil do pusy rohlík. Dominik začal bezhlasně křičet na Zdena. Pepa se směje Štěpánovi. Kristián vykonává svůj kružítkový rituál. Filip si vyrobil kačenku na provázku z pouzdra. Učitel si našťavaně sedl na stůl a nervózně pije káfičko. Veronika si kreslí. Tomáš si čte noviny pod lavicí a pak spí. Eva s Adélou se baví.

Mirka chybí. Kuba nenápadně hraje piškvorcky. Filip tahá provázek, na kterém je přivázané pouzdro. Tomáš vytahuje propiskou žvýkačku z lavice. Zdena si hraje na Fantomase: Muhehehehe! Honza si hraje s mobilem. Kristián, když má co, stále pije. Tomáš ignoruje vyučujícího. Kristián se houpá na židli a učí se na písemnou práci. Eva s Adélou šíří kolem sebe nevhodné myšlenky. Štěpán dělá nepořádek. Mariana pilně pracuje. A pan učitel je nezmar a stále vykládá.